

XII обласна комсомольська конференція

12—13 січня в приміщенні обласної філармонії відбулася XII обласна комсомольська конференція.

Затверджено такий порядок денний:

1. Звітна доповідь обкому ЛКСМУ.
2. Звітна доповідь ревізійної комісії обласної організації ЛКСМУ.
3. Вибори:

- а). Обласного комітету ЛКСМУ.
- б). Ревізійної комісії обласної організації ЛКСМУ.
- в). Делегатів на XIX з'їзд ЛКСМУ.
- г). Делегатів на XIV з'їзд ВЛКСМ.

Із звітною доповіддю обласного комітету ЛКСМУ виступив секретар обкому комсомолу тов. Мальований О. Ф., з звітною доповіддю ревізійної комісії виступив заступник голови ревізійної комісії тов. Гайдамака М. Г.

В обговоренні доповідей взяли участь: В. Сокуренько — секретар Кіровоградського міського обкому ЛКСМУ, К. Захаренко — доярка, секретар комсомольської організації колгоспу «Україна» Гайворонського району, А. Гончар — секретар Олександрійського міського обкому ЛКСМУ, Є. Гордійчук — свинарка радгоспу «Червона зірка» Бобринецького району, Г. Камінський — помічник бригадира комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району, А. Кравцова — керівник бригади комуністичної праці імені XXII з'їзду КПРС заводу «Червона зірка», В. Лукашевський — секретар Ульянівського райкому ЛКСМУ, В. Жученко — голова обласної ради Союзу спортивних товариств і організацій, Л. Мішуровська — бригадир учнівської виробничої бригади Новопраської середньої школи, Г. Качанова — секретар комсомольської організації Семенівсько-Головківського вуглерозрізу, А. Литвин — секретар Новоукраїнського райкому ЛКСМУ, А. Руденко — секретар комсомольської організації колгоспу «Комінтерн» Голованівського району та інші — всього 26 чоловік.

В роботі конференції взяли участь секретарі обкому КП України С. З. Сергієнко, В. В. Плющенко, Л. Г. Кравченко, голова облвиконкому Г. А. Турбай, відповідальний організатор ЦК ВЛКСМ А. С. Костіков, відповідальний організатор ЦК ЛКСМУ Р. М. Каретна, інструктор ЦК ЛКСМУ А. М. Прусаков.

На конференції виступили з промовами перший секретар обкому КП України Ф. Г. Мартинів і кандидат в члени бюро ЦК ЛКСМУ, редактор газети «Комсомольское знамя» І. С. Бистрозоров.

Обрано новий склад обкому ЛКСМУ, ревізійної комісії обласної організації ЛКСМУ, делегатів на XIX з'їзд ЛКСМУ та XIV з'їзд ВЛКСМ.

Звіт про роботу XII обласної комсомольської конференції буде надруковано окремо.

На нараді працівників сільського господарства Білорусії

МІНСЬК, 12 січня. (ТАРС). Нарада працівників сільського господарства Білорусії, в якій бере участь товариш Микита Сергійович Хрущов, продовжує роботу.

Обговорюється доповідь першого секретаря ЦК КП Білорусії К. Т. Мазурова «Про завдання працівників сільського господарства Білорусії по виконанню рішень XXII з'їзду КПРС про дальший розвиток сільського господарства».

Першими на ранковому засіданні виступили Т. Д. Лисенко, президент Всесоюзної академії сільськогосподарських наук імені В. І. Леніна, Т. Т. Радченко, ланковий-кукурудзювод з колгоспу імені Леніна Могилівської області.

МІНСЬК, 12 січня. (ТАРС). Закінчилася нарада працівників сільського господарства Білорусії, яка тривала два дні.

Сьогодні на нараді з великою промовою виступив Перший секретар ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР товариш М. С. Хрущов. Його промова була вислухана з величезною увагою і не раз переривалася бурхливими, тривалими оплесками.

ВІСТІ з кукурудзяного фронту

ДОБРОВЕЛИЧКІВКА. Ініціатором створення комсомольської високопродуктивної ланки у колгоспі імені XXII з'їзду КПРС став завідуючий бригадним клубом Петро Ковалюк. До складу ланки ввійшли механізатори, трактористи, рілники. Щоб виробити по 60 центнерів зерна на кожному з 20 гектарів, кукурудзюводи зараз заготовляють місцеві добрива. По 30 тонн перегною вивозять щодня ланка П. Ковалюка на майбутню кукурудзяну плантацію.

В. КОПЕЯКІН, наш позаштатний кореспондент.

УСТИНІВКА. Кожного дня з господарського двору колгоспу імені Жданова в поле позувуть трактори з причепами, мчать автомашини. До 35—40 тонн перегною доставляють на майбутні площі качанистої трактористи Олександр Лисенко, Василь Іващенко, Леонід Гудков, шофери Іван Вішничук та Микола Кучеренко. По 10—15 тонн гною на кожній гектар площі думають внести молоді ждановці.

А. ПАЛІВОДА, інструктор РК ЛКСМУ.

ГОЛОВАНІВСЬК. Молодіжний агрегат Володимира Алаєвича з колгоспу імені Шевченка щодня доставляє в поле по 50—55 тонн перегною. На його рахунок вже є близько чотирьох тисяч тонн добрив.

Л. ГРИМАЧ,

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI № 6 (513)

Неділя, 14 січня 1962 р.

Ціна 2 коп.

Делегати з'їзду комсомольського

РАДІСНО на серці у цієї русокої дівчини. Славними трудовими ділами увінчалася її минулорічна праця. Свинарка-комсомолка Ніна Соловйова за минулий рік зняла з відгодівлі 952 голви свиней загальною вагою 883 центнери. За досягнуті успіхи дівчині однієї з перших у радгоспі «Більшовик» Олександрійського району присвоєно звання ударниці комуністичної праці. В цьому році Ніна намітила для себе новий рубіж — відгодувати 1.100 голів свиней. Вчора на обласній конференції Н. Соловйова обрана делегатом XIV з'їзду ВЛКСМ.

На знімку: Ніна СОЛОВЙОВА.

Фото В. КОВПАКА.

Затверджено склад Центральної виборчої комісії по виборах до Верховної Ради СРСР

На підставі статей 36 і 37 «Положення про вибори до Верховної Ради СРСР» Президія Верховної Ради СРСР Указом від 11 січня ц. р. затвердила Центральну виборчу комісію по виборах до Верховної Ради СРСР у складі представників громадських організацій і товариств трудящих.

Голова Центральної виборчої комісії Гришин Віктор Васильович — від Всесоюзної Центральної Ради Професійних Спілок.

Заступник голови Центральної виборчої комісії Муравйова Нонна Олександрівна — від професійної спілки працівників культури.

Секретар Центральної виборчої комісії Титов Віталій Миколайович — від професійної спілки працівників культури.

УЧИЛИЩЕ Дівчат-на трактор! МЕХАНІЗАЦІЯ. ЯК ДО НЬОГО ВСТУПИТИ?

КОМУНІЗМ — це насамперед висока продуктивність праці. Шлях до неї лежить через механізацію. Техніка — наша величезна сила, неocenenne багатство. Не по днях, а по годинах удосконалюється, зростає машинна база нашого сільського господарства.

1962 рік стає роком масового походу комсомольців і молоді за комплексну механізацію вирощування кукурудзи. Щоб стати справжніми засівувачами вирощування кукурудзи на зерно без застосування ручної праці, всім членам ланок треба оволодіти технікою, стати кваліфікованими водіями тракторів. Саме життя підтверджує, що повновладними господарями сталевих коней з успіхом можуть стати не тільки хлопці, а й дівчата. На Кіровоградщині є немало молодих трудівниць, які близько до серця сприйняли бойовий клич «Дівчата — на трактор!». Всій області відомі тепер трактористки Олександра Корінецька з колгоспу імені XX з'їзду КПРС Бобринецького району.

— **Патріотичний рух під девізом «Дівчата на трактор!»** слід всіляко вітати і підтримувати, — сказав Володимир Дем'янович. — Треба відверто визнати, що далеко не в усіх колгоспах вистачає механізаторських кадрів, особливо тепер, коли держава щедро поповнює машинно-тракторний парк артілей все більшою кількістю новітньої, з кожним роком досконалішої силової техніки.

— Де ж саме можна набути спеціальності механізатора?

— В нашій області, — пояснює В. Д. Ключенко, — з цією метою створено сім училищ механізації сільського господарства. Такі учбові заклади є, зокрема, в Олександрії, Бобринці, Новгородці, Оникієвому, Гайвороні. Торік ці училища, які, до речі, укомплектовані досвідченими кадрами майстрів виробничого навчання і викладачами, підготували і направили у сільське господарство до двох тисяч кваліфікованих молодих трактористів-машиністів і механіків-комбайнерів широкого профілю. В училищах механізації створені всі умови для плідного навчання — кабінети обладнані відповідним наочним приладдям, є вдосталь підручників.

йону, Ольга Чубенко з радгоспу «Третій вирішальний», Ліда Лабінська з артілі імені Орджонікідзе Устінівського району та інші. Вони нарівні з чоловіками крають ріллю, засівають родючі лани, пожинають

Училища мають у своєму розпорядженні певну кількість тракторів і комбайнів різних марок. В процесі занять учні оволодівають як теоретично, так і практично технікою водіння тракторів і комбайнів, вивчають їх будову, правила догляду за матеріальною частиною, знайомляться з технологією ремонту машин і механізмів. Характерно, що головний упор при цьому, у відповідності з учбовою програмою, ми робимо на практичні заняття. Якщо, скажімо, раніше строк виробничої практики був два місяці, то тепер — чотири.

— Коли і в якому обсязі почнеться черговий набір в училища механізації?

— Набір до всіх училищ, які є в області, почнеться у лютому. В поточному навчальному році до груп трактористів-машиністів і механіків-комбайнерів передбачається прийняти 2.280 чоловік. Слід додати, що у черговому наборі маємо на меті прийняти до училищ якомога більше дівчат.

— Який строк навчання?

— Трактористів-машиністів училища механізації готують за один рік, а механіків-комбайнерів — за шість місяців. Вас, мабуть, цікавить, чому така різниця у строках? Річ у тому, що в групи механіків-комбайнерів приймаються люди, які більш-менш вже обізнані з технікою, працювали біля тракторів чи комбайнів і мають певний досвід. Трактористів-машиністів училища готують довше тому, що в ці групи зараховуються юнаки і дівчата, що не мають ніякої професії механізатора.

— Тепер декілька слів про умови прийому.

— Будь ласка. У групі з 12-місячним строком навчання, тобто в ті, що готують трактористів-машиністів, приймаються юнаки і дівчата у віці 17 років і два місяці; на механіків-комбайнерів приймаються особи від 17 з половиною років. До закінчення курсу навчання, таким чином, майбутнім механізаторам сповнюється 18 років, і вони одержують права на управління тракторами чи комбайнами.

— Який порядок прийому до училищ механізації?

— Кожен колгосп чи радгосп укладає з певним училищем договір, перераховує кошти для оплати стипендій, на харчування і спецодяг. Виділені на навчання товариші одержують по місцю роботи направлення, з яким прибувають в училище.

На закінчення хоч додати, що в усіх без винятку училищах створені найсприятливіші умови не тільки для навчання, а й змістовного, корисного дозвілля: учні мають цілковиту можливість брати участь в художній самодіяльності, займатися спортом, користуватися послугами бібліотек і т. д.

Юнаки і дівчата, які вирішили вступити до училищ, роблять хорошу справу — вони дістануть професію механізатора широкого профілю і внесуть гідний вклад у дальнє піднесення сільського господарства, у побудову комунізму в нашій країні.

В БЕСІДІ З НАШИМ Кореспондентом

щедрі плоди своїх зусиль і з гордістю носять звання механізатора. За це їм і шана людська.

В нинішньому році багато дівчат виявляють бажання наслідувати запальноючий приклад своїх подруг — сісти за кермо тракторів. Але як і де можна здобути професію механізатора? — запитують деякі молоді ентузіасти. З цим же та іншими запитаннями наш кореспондент звернувся до начальника обласного управління професійно-технічної освіти В. Д. Ключенка.

КУКУРУДЗОВОДИ „НА КАНІКУЛАХ“

НАВКРУГІ — скуті морозом і притрушені снігом поля. Яку б, здається, ще крашу зимову пору бажати: запуская трактори з причепами, автомашини і вози перегній туди, де влітку шумітиме буйним листом качаниста. Так і робиться у дбайливого господаря, який завжди готує сани влітку, а воза — зимою. Та на полях колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС не чути гулу моторів. Тільки вітрець-пустун висвистує жалібну пісню, заплутавшись у почорнілому бадиллі кукурудзи.

А в конторі колгоспу зараз гаряча пора. В одному з кабінетів агроном колгоспу Віталій Кравченко ламає голову над розміщенням у полях посівів кукурудзи. Днями з району втретє вже подали контрольну цифру по кукурудзі, і тепер втретє агроном вносить відповідні корективи у свій робочий план.

На папері стоїть солідна цифра: кукурудзи — 2817 гектарів, в тому числі на зерно — 1400 гектарів. У загальному поході за високий врожай качанистої значне місце належить і колгоспній комсомолі. На долю її, як запевняє секретар комсомольської організації Микола Давиденко, припадає виростити на площі 250 гектарів по 50 центнерів та на площі 250 гектарів — по 40—45 центнерів зерна і на масиві в 500 гектарів — по 250 центнерів зеленої маси.

Хто ж вирощуватиме качанисту на комсомольських гектарах, тов. ДАВИДЕНКО?

Але вже те, що ці зобов'язання знайшли час розглянути лише дніми, точніше 9 січня, викликає тривогу. На думку Миколи Давиденка, вивозити добрива комсомолі будуть під час недільників. На кожного з комсомольців (молодь, як бачите, тут в рахунок не беруть) припадає вивезти по 10 тонн добрив, що становитиме 630 тонн. І розшифрує: 600 тонн — під кукурудзу, решта — під буряки.

600 тонн перегною на площу 1000 гектарів! Ось як думає комсомольський вожак «щедро» вдобрити ґрунт під качанисту — по 0,6 тонни на гектар! Та й це тільки на словах, бо увесь гній ще лежить біля ферм.

Хто ж вирощуватиме цю кукурудзу? Ланок не створено. — Є 4 комсомольсько-молодіжних агрегати, — запевняє М. Давиденко, і силкуються пригадати, хто ж їх очолює. Перелічує А. Іванова, І. Шкурника, І. Вітька. Четвертого — забув. Та й тут М. Давиденко напустив туману в очі. Бо який же І. Шкурник комсомолець, як йому вже під сорок, і, до речі, він на одному тракторі працює з І. Вітьком. Такими ж мнимими комсомольсько-молодіжними агрегатами виявилися й інші.

Микола Давиденко йде ним же второваною в минулому році кривою стежкою. Коли райком комсомолу вимагав створити агрегати, він відвітував: є три агрегати, закріплено площу. А як дійшло до діла — звітувати про врожай не було чим.

Ця ж історія повторюється й нині. Здибавши в районі М. Давиденка, хтось з інструкторів райкому комсомолу силоміць затягнув його в райком, щоб він нашвидкоруч заповнив зведення: який агрегат і скільки береться виростити кукурудзи. Ось як «практично» Бобринецький райком комсомолу бореться за вирощування кукурудзи.

ТА справа не тільки в добривах, а й у техніці, у кадрах. В колгоспі ім. ХХІ з'їзду КПРС про техніку забули. Інвентар валяється в безладді, і по суті нічого ще нема відремонтованого. Чи не тому, що керівники планують відремонтувати трактори й інвентар до 1 березня, а комбайни — до 1 червня? Вже саме визначення таких пізніх строків ремонту свідчить про те, що тут запровадили шкідливу практику зимових канікул.

За цією сплячкою керівники артіль (голова І. А. Науменко) забули, що їм не вистачає п'яти трактористів. Про це повинні б потурбуватися і комсомольці. Дівчата-механізатори області, в тому числі й О. Корінецька з їх району, звернулися з закликом: «Дівчата — на трактор!» Але цього заклику Микола Давиденко не чув, не відає він і про заклики молодих новоукраїнських механізаторів — вирощувати кукурудзу без затрат ручної праці.

Хто, як не райком комсомолу, повинен взяти під свій контроль підготовку кадрів трактористів і, зокрема, з числа дівчат? Та тут обмежилися складанням списку — скільки і де не вистачає трактористів та комбайнерів. За далеко неповними даними, колгоспам і радгоспам району треба підготувати 145 механізаторів.

— Ось ми викличемо секретарів і поговоримо з ними, — запевняє секретар райкому А. Курчинова.

Це ж саме говорив нам ще в грудні перший секретар І. Оковитий, пізніше — А. Курчинова. Ті ж самі слова повторює вона і в січні. А дні йдуть. Наближається період прийому в училища механізації, втрачається час, щоб організувати короткотермінові курси трактористів при РТС.

ТА в райкомі й досі сидять за складанням нікому не потрібних списків і телеграм. І дуже бідкаються, що ожеледь зіпсувала телефонний зв'язок з деякими колгоспами і працівники райкомівського апарату не мають можливості оперативно керувати. А поїхати в село, поговорити з людьми, розібратися, по-діловому допомогти на місці — це, бачите, нижче їх гідності. Бо солідніше звучатиме вказівка по телефону, аніж щира, відверта розмова з дівчатами і юнаками на фермі, на тракторному стані, в клубі.

«Канікули» в поході за велику кукурудзу — явище шкідливе. Це повинні врахувати бобринецькі комсомольці.

О. ШКАБОЙ,
спектор «Молодого комунара».

Бобринецький район.

Олександр Коваль — один з кращих трактористів колгоспу імені Дмитрова Компаніївського району, один з тих, що імені бойовий наступ за велику кукурудзу. Своїм трактором «ДТ-24» він щодня робить по 14—15 рейсів, доставляючи в поле перегній.
На знімку: Олександр КОВАЛЬ. Фото В. КОВПАКА.

НАГОРОДИ — ПЕРЕМОЖЦЯМ

Про підсумки республіканського соціалістичного змагання комсомольських організацій, комсомольців і молоді, піонерів і школярів за вирощування високих урожаїв кукурудзи в 1961 році

(Продовження. Початок дивись в номері за 12 січня ц. р.)

IV. Нагородити Почесною Грамотою ЦК ЛКСМУ за врученням грошової премії у розмірі 200 карбованців Хмельську районну комсомольську організацію (секретар Н. Дякова), де вирощено 4410 гектарів кукурудзи і одержано з гектара по 58 центнерів зерна.

V. Занести до Книги Пошани ордена Леніна та ордена Червоного прапора республіканської комсомольської організації за врученням грошової премії у розмірі 80 карбованців первинну комсомольську організацію колгоспу імені Жданова Новогеоргіївського району (секретар Т. Посмітний). На площі 396 га вона виростила по 60 центнерів кукурудзи з гектара.

VI. Занести до Книги Пошани за врученням грошових премій умію комсомольсько-молодіжні ланки:

Байди Катерини Іванівни з колгоспу імені Калініна Бобринецького району.

Мокряк Ніни Миколаївни з колгоспу імені Жданова Кіровоградського району.

Луговой Марії Павлівни з колгоспу імені Калініна Бобринецького району.

Колісниченко Галини Андріївни з колгоспу імені Леніна Рівнянського району.

Мальованої Галини Федорівни з колгоспу імені Леніна Новопраського району.

Пасіки Івана Тимофійовича з колгоспу «Дружба» Олександрівського району.

Курятенко Марії Петрівни з колгоспу «Родина» Знамянського району.

Балан Лідії Тимофіївни з колгоспу імені Орджонікідзе Ульянівського району.

Гончаренко Тетяни Максимівни з колгоспу імені Леніна Олександрівського району.

(Далі буде).

Перевіряємо стан зимівлі худоби

КОЛИ ДБАЄШ, ТО Й ОДЕРЖИШ

ТВАРИНИЦЬКІ ферми мів молока на корову. А колгосп імені Леніна — гвоздіве містечко. Тут і Катя Дубова, Тетяна Марушак значно перевищили особисті зобов'язання: від кожної корови своєї групи надали по 2.500—2.923 кілограми молока.

Головний секрет таких надобів — правильний зоотехнічний догляд за худобою, дотримання складених раціонів годівлі, режиму дня, індивідуальний підхід до кожної тварини. Заслуга в цьому і доярок, і скотарів Петра Гульченка, Василя Шкварка, Сергія Богашова, які своєчасно підвозять корми. Крім цього, на фермах регулярно проводяться заняття доярок, де вивчається передовий досвід відомих тваринників області, республіки.

Все гаразд на фермах артілі з зимівлею худоби, з умовами роботи для тваринників. Хочеться сказати лише ось про що. Торік в будинку тваринників були виписані зобов'язання доярок, ферми, графіки чергування, дошка показників. Зараз цього немає. І хоч секретар комсомольської організації артілі Віра Здір часто буває на фермах, та чомусь не звернула вона на це уваги. Стоїть в кутку і червона зірка, яку подарували дояркам їх шефи — працівники районної лікарні. Стоїть в кутку, а не горить червоним світлом, щоб далеко було видно: тут працює комсомольсько-молодіжна бригада доярок, колектив комуністичної праці.

Рейдова бригада: Т. МАРУШАК, П. ВАЛЄВА, К. БУХОВЕНКО — доярки, В. СМАГЛЮК — секретар райкому комсомолу.

Колгосп імені Леніна Новгородківського району.

БЛИЗЬКО ДО СЕРЦЯ

ВИСОКУ хвилю трудової піднесення, ентузіазму викликала Програма КПРС, в якій з ленінською прозорливістю визначені завдання будівництва комунізму в нашій країні. І трудівники нашого району прагнуть ще з більшою завзятістю, примножують матеріальні багатства народу. Славний літопис створення світлого майбуття пишуть і комсомольці та молодь району. Бо ж величний дух ХХІІ з'їзду КПРС передає їх серцям і розумові, схвилював.

Однак перехід до комунізму передбачає не лише створення відповідної матеріально-технічної бази, але й формування нової людини. Чимало роль відіграють в цьому гуртки політичної освіти, діяльність пропагандистів і агітаторів. Вони доносять до свідомості юнаків і дівчат зміст матеріалів і рішень з'їзду партії, який є невичерпним джерелом насаги на нові звернення.

Тепер у районі працює п'ятдесят один гурток політичної освіти, де навчається 1575 чоловік. Велика частина молоді залучена слухачами в гуртки партійної політосвіти. Всього ж політичним навчанням охоплено близько двох тисяч молодих трудівників. Пропагандистську роботу ведуть люди, які добре знають свою справу. Як відомо, в організації політичної освіти першорядне значення має подання методичної і теоретичної допо-

моги пропагандистам. В листопаді минулого року були проведені семінар пропагандистів і методична конференція на тему «Про зміст і методику пропаганди рішень і матеріалів ХХІІ з'їзду КПРС».

Звичайно, донести до свідомості кожного зміст Програми КПРС можна не тільки через лекції, бесіди. Широкий простір дають також тематичні вечори, усні журнали, вечори запитань і відповідей, диспути, зустрічі з старими комуністами і делегатами ХХІІ з'їзду КПРС. Всі ці різноманітні форми ідейно-виховної роботи вже набули у нашому районі прав громадянства. Недавно, наприклад, у районному Будинку культури відбувся цікавий усний журнал на тему: «Програма КПРС — програма народного щастя». Молоді він сподобався. А юнаки і дівчата села Пантазіївки зустрілись з делегатом ХХІІ з'їзду КПРС В. Г. Аленковим. Разом з ним вона взяла участь у тематичному вечорі «З величчю край наш славними ділами й прославним рідну партію свою». Подібні вечори відбулись у кожному колгоспі.

Хочеться поділитися ще думками й про індивідуальну роботу пропагандиста, його лекції, бесіди. Дуже важливо, щоб в основу їх лягали не догми і абстракції, а саме життя. Адже воно є, так би мовити, найдосконалішим наочним посібником. В зв'язку з цим мені пригадується одна бесіда молодого пропагандиста з колгоспу імені Кірова. Тема була влячною, але розповідав він так, що слухачі нудьгували. Чому так сталося? Пропагандист, визубривши сотню загальних тріскотливих фраз, жодного разу не звернувся до яскравих фактів з життя колгоспу, до обов'язків комсомольців і молоді у зміцненні його економіки. Звичайно, користь від таких бесід невелика. Адже пропагандист — це не читень-декламатор. Як живий учасник побудови комунізму він повинен збуджувати високі прагнення у молоді і навіть промовляти до неї своїми трудовими ділами. Отоді він зможе, як сказав В. І. Ленін, «...якнайкраще вплинути на дану аудиторію, роблячи для неї певну істину якомога переконливішою, якомога наочнішою і твердіше сприйманою».

У нашому районі кожен пропагандист розробляє певне коло тем, які найбільше лежать йому до душі, до його роботи. Наприклад, телятниця з колгоспу імені Дзержинського Люся Баранік у своїх бесідах і розповідях володіє великою силою впливу, говорячи про особистий вклад молоді у справу побудови комунізму. Адже сама вона торік виконала своє соціалістичне зобов'язання за одинадцять місяців, на неї ввійняється молодь артілі. Таких, як Люся, багато у нашому районі. Близько сприймають розповіді пропагандистів юнаки і дівчата в колгоспах імені Леніна (Нова Прага), «Радянська Україна», «40-річчя Жовтня» та інших. І тому не дивно, що в цих артілях комсомольські організації добились значних трудових успіхів.

Велике значення має узагальнення досвіду роботи кращих пропагандистів. По-го ми поширюємо на семінарах, через лекторські групи, створену при райкомі комсомолу. Найдоцільніші форми і методи переймають також агітпункти, яких у районі двадцять п'ять, молодіжні лекторії.

Ми вже давно переконались в тому, що належно поставлена пропагандистська робота дає непогані результати. Свідченням цього є успіхи наших кукурудзіводів. Торік на площі в чотири тисячі гектарів вони виростили на кожному гектарі по 59,8 центнера зерна.

Після ХХІІ з'їзду КПРС чимало ланок зобов'язались виробити на гектарі по 80—90 і навіть по 100 центнерів зерна кукурудзи. Певні успіхи є і в тваринництві. Отже, з повним правом можна сказати, що палке слово пропагандиста і агітатора запалоєть молоді творчим горінням, шуканнями, дерзаннями. А поруч з горінням і дерзанням завжди крокують перемоги.

А. КРАСНОКУТСЬКИЙ,
секретар Новопраського райкому ЛКСМУ.

РІК, БАГАТИЙ НА РАДОШІ

мене таке: після закінчення технікуму піти працювати у найвідсталішу артіль. Адак же саме до цього зобов'язує мене високе звання комуніста.

Так, хорощим був для мене минулий рік. Впевнений, що новий принесе ще більше радості, задоволення. Того ж самого бажаю і всім своїм ровесникам.

В. ЦИБУЛЬОВ.

м. Олександрія.

ОТ І МИНУВ шістдесят перший. І, як завжди, кожна людина аналізує всі події, якими він був знаменний, обдумує плани наступного року.

Мені теж є що згадати. Назавжди запам'ятаю я найголовнішу, найбільш хвилюючу подію, яка відбулася в моєму житті. Саме в минулому, 1961 році став я членом КПРС. Важко навіть передати почуття, які охопили мене в той день. Адже це — висока честь, про яку мріє кожний юнак і дівчина, кожний чесний трудівник нашої країни.

І я пишуся тим, що завжди ніс свою трудову вахту сумлінно. Коли я працював свинарем у колгоспі імені Леніна Новоградського району, то брав високі зобов'язання і старався виконати їх. За сім місяців відгодував 750 голів свиней загальною вагою 685 центнерів. Восени колгосп послав мене на навчання в Олександрійський сільськогосподарський технікум. Пройде небагато часу — і буду я зоотехніком.

Здійсниться те, про що я мрію зараз. А бажання у

Середню освіту — ЗАОЧНО

УЖЕ пізній вечір, давно розійшлися по домішках діти, а в приміщенні Бережниської восьмирічної школи яскраво горить світло. На консультацію зійшлися молоді колгоспники — учні Лелеківської середньої заочної школи. В десятий клас записалося, наприклад, подружжя Цуканових — Василь і Євгенія. Разом з ними вчиться вихователька дитячих ясел Галина Вехтева. Предмети за дев'ятий клас вивчають колгоспний шофер Борис Мазурцов і його дружина Марія. Вирішили заочно оволодіти середньою освітою Лідія Боженко, Мотря Дубина, Петро Кожка та інші.

В. БОНДАРЕНКО,
наш позаштатний кореспондент.

Кіровоградський район.

Юний свинар

ШЕСТИКЛАСНИКА Анастолія Гармидера у Новомиргородській спеціалізованій школі-інтернаті всі знали як злісного бешкетника. Та ось на просторому інтернатському подвір'ї виростала споруда: свинарник на п'ять станків. І коли Анастолія за його проханням призначили доглядати

тварин, хлопця немов підмінили.

Кожного дня він із своїм помічником Станіславом Комашкою вранці вчищав свинарник, носив з кухні після сніданку недоїдки, пійло. Потім поспішав до школи. Ситі, чисті свині спокійно вилежувались в станках до обіду. А там знову доводилось їх годувати, чистити. Часу на пустощі не залишалося, та Анастолія і не шкодував за цим. Він почав краще вчитись, став більш вимогливим до себе.

Проминув вересень. Хлопець несподівано захворів і кілька днів пролежав в лікарні. А коли одужав, то не впізнав своїх куцориллях: вони були страшенно брудні.

— Комашка ледар, — поскаржився він товари-

шам. — Не хочу з ним працювати.

Тепер йому в помічники призначили Володимира Полинку. Догляд за свиньми пішов на краще, тварини швидко прибавляли у вазі. За зразкову роботу дирекція школи преміювала Анастолія фотоапаратом.

В кінці першої чверті приїхала його мати, щоб забрати на канікули додому. Та хлопець спочатку не хотів їхати: мовляв, хто ж догляне за тваринами? І тільки коли Володимир запевнив, що не підведе товариша, Анастолія погодився поїхати.

М. СУХОВ,
викладач Новомиргородської спеціалізованої школи-інтернату.

Згоден

У КОГО вчиться дояркам колгоспу імені Тельмана. На фермі № 2 працює Надія Колісник. Від кожної з своїх первісток одержує вона по 8—10 літрів молока щодня. Що ж, розгін хорощий.

с. Красногірка
Голованівського району.

ПОНАД 2.200 літрів молока від кожної корови — такий показник минулорічної роботи Віри Дабіж. Ще вищими надоями збирається дівчина завершити п'ятий рік. У зимовий період вона одержує від кожної з своїх підопічних по 5 літрів молока.

В. ОЛІЙНИК,
Колгосп імені Тельмана
Голованівського району.

ШЕФИ ШКОЛИ

— До нас гості прибули... Шефи приїхали, — вигукнув хтось із дітей, зазираючи до зали, де навколо красуні-ялилки веселились учні. І враз усі поішли до виходу, щоб зустріти прибулих.

Хорощих друзів мають учні Олександрійської школи-інтернату. Гірки Семінівсько-Голоківського вулгарозрізу ніколи не забувають поздоровити учнів із святом, завітати на урочистий збір піонерської дружини. За три роки шефи подарували дітям вісім баянів, акордеон, набір струнних інструментів, два фото-

апарати, столярні інструменти.

Підприємство допомогло збудувати велике приміщення для майстерні, комсомольці розрізу влітку минулого року обладнали спортивний майданчик.

Нерідко навідується учні школи-інтернату до своїх підшефних: приїждять з концертами, привозять власноручно виготовлені подарунки. А інколи разом з дітьми робітників виступають в Будинку культури.

Г. УДОВИЧЕНКО,
наш позаштатний кореспондент.
м. Олександрія.

У Кіровограді на вулиці Шевченка з'явилася нова споруда — поліклінічне відділення міської дитячої лікарні. В медичному закладі — 45 робочих кабінетів для лікарів і обслуговуючого персоналу. Найновішою медичною апаратурою устатковане це поліклінічне відділення.

Аллочка Павлова щось не зовсім добре себе почуває. Мати принесла її в лікарню. Уважно оглядають маленьку пацієнтку лікар Г. В. Татяненко і медична сестра, секретарка комсомольської організації лікарні Г. Н. Дзюбенко (знімок зліва). Мати може бути спокійна: невдовзі Аллочка буде здорова.

На знімку (справа): загальний вигляд нового медичного закладу.
Фото М. САВКУНОВА.

І рубіж

ХУТІР Олексівка. Кожне деревце, кожна стежка тут знайома і близька Марусі. А по одній з них, здається, і з закритими очима пройшла б дівчина: наскільки вона вже вивчена. Веде ця стежка на ферму, де вже другий рік працює Марія дояркою. Часу пройшло небагато, проте щиро шанують в колгоспі імені Жданова молоду трудівницю.

Та хіба могло бути інакше? Посудіть самі. З самого початку закріпили за Марією групу первісток. Доярки знають, яка це важка справа — зробити з них хорощих корів, добре роздоїти. Та дівчина порадувала всіх — по 1500 літрів молока одержала від кожної з своїх підопічних — на 600 літрів перевищила зобов'язання.

Успіх завжди окрилює. Тож минулого року пообіцяла Марія Гирич довести надію від кожної корови до 1900 літрів. І хорощим видався він для невтомної. Близько 2300 літрів — ось її показник.

Відшуміло веселе новорічне свято. З новими силами, з ще більшою наснагою беруться за діло всі трудівники нашої країни. І серед них — скромна Марійка з хутора Олексівка. Намітила собі рубіж вона — щоб кожна корова дала по 2500 літрів молока — і впевнено крокує до нього.

М. КОВАЛЕНКО,
рахівник.

Новогеоргіївський район.

ОБ'ЄКТ ЗІ СТАЖЕМ

ДАВНО вже почалося будівництво клубу для жителів села Бірки Другі Олександрійського району. Спочатку за справу взялися енергійно. Завезли будівельні матеріали, які трохи полежали, а потім... стали потихеньку зникати в невідомому напрямку. І з залишків почали будівництво.

Заклали фундамент, навіть стіни стали виводити. Але росли вони недовго. Почался перебір з поставками будівельних матеріалів. Поступово заросли стіни бур'янами, заросла і табличка з написом «Будівництво почате...».

А коли ж воно буде закінчено? Хтозна!
А. ФЕДОРЕНКО.

В кореспонденції рейдової бригади «Резерви? Вони на заводі е!», опублікованій в нашій газеті 8 грудня 1961 р., говорилось про невикористані резерви виробництва на Знам'янському заводі залізобетонних опор. Спроектвана технологія першої черги підприємства була низькою, не забезпечувала виконання виробничої програми, окремі механізми, які б дали значний ефект при експлуатації, зовсім не використовувались.

Виконуючий обов'язки директора заводу О. Нельга повідомив редакції, що факти, наведені в матеріалі рейду-перевірки, мали місце. Для вироблення стояків на підприємстві виготовлена пилка-циркулярка; арматура доставляється в головний цех заводу необхідними транспортними засобами.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» 14 січня 1962 р., 3 стор.

Стародубець знову парубок...

З РОБОТИ Валентина не повернулася. Василь теж ще не прийшов. Стара мати, Лукерія Семенівна, затурбувалася, вийшла на вулицю. Ні, не видно невістки. Он подруга Валі (разом в конторі працюють) йде сама.

— А де ж Валя?

— Вона додому не прийде...

Що ж трапилось? Мати ввійшла в хату. Тривожно стало на душі. Ну, слава богу, он і Валентина. Зайшла мовчки. Стала виймати з шафи свої речі.

— Ти куди, дочко?

— Василь наказав мені вибиратись.

Голос молодій жінці зрадиньки затремтів.

Нічого не може зрозуміти Лукерія Семенівна. Нащо їй і не сварились молоді, а щось скоїлось.

Повернувся Василь. Зайшов до кімнати, сів на стілець і мовчки став спостерігати за тим, як поралася Валентина. Коли вона склала речі, кризь зуби процідив:

— Тільки зразу ж і винось все! Я не хочу більше бачити тебе в своїй хаті.

Жінка збрала клауни, винесла на подвір'я, склала біля кінці сина. Куди йти? До кого звернутись зі своєю бідю у чужому селі? А в снігах плаче свекруха.

Чому розійшлися молоді?

В 1960 році Василь Стародубець повернувся з Радянської Армії в Петрівку Компанієвського району. Знали його в селі добре. З тринадцяти років почав працювати в колгоспі. Пас худобу, був причіплювачем, вантажів жив зерно на машині, а незадовго перед призовом до армії на шофера вивчився.

З радістю зустріли його односельчани. Став працювати Василь трактористом. Часу на дозволяв у механізаторів мало, та все ж інколи Василь знаходив годину — другу, щоб і вдома матері допомогти, і в клуб сходити на танці чи в кіно.

І ось в один з вечорів вони зустрілися. Валентина вчилася в рахівничо-бухгалтерській школі в Кіровограді.

ді. Навчання йшло добре. Дівчина користувалась повагою товаришів по навчанню. Весь час відмінницею була. Старостою групи обрали її. Завжди весела, життєрадісна, вона ніколи не сумувала.

ЯКОСЬ напередодні вихідного дня подружка Дуся, з якою разом жили на одній квартирі, збиралася в гості до батьків. Валя залишилась дома — їхати нікуди не потрібно. Рідня далеко, одного дня на поїздку не вистачить.

— Слухай! Може поїдемо до моїх в гості?

В очах Валі заблищали вогники радості.

— Поїдемо! Я згодна.

Надвечір вже йшли на танці до сільського клубу. Ось тут і приглянулася Валентина Василю Стародубцю. Після проводив він Валю і Дусю додому. Багато говорили. Було з усього видно, що юнак до нової знайомої не байдужий.

А через деякий час Валя приїхала знову в Петрівку. Та й Василь став частим гостем у Кіровограді.

...Основні роботи в колгоспі закінчилися. І вирішив Василь поїхати до Кривого Рогу. «Зароблю грошей за зиму, а по весні назад повернусь. Час думати про весілля». Але зв'язків з Валею не поривав. Листувались.

Та тривога закралася в душу Валентини. Наближалася пора екзаменів, а самопочуття ставало все гіршим. Вже й лекції в голову не йшли, і вдома нічого не могла робити. Стала роздратованою. А якось приїхала додому й розплакалась.

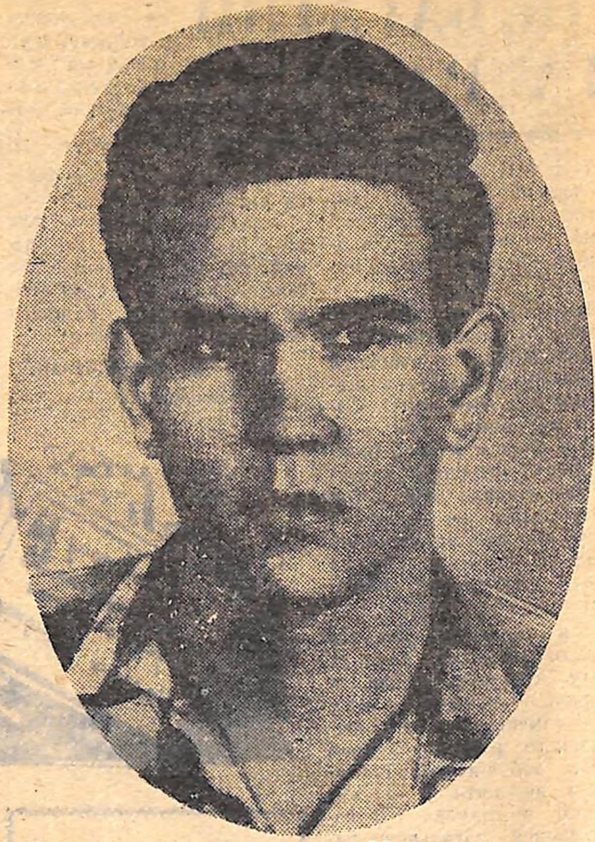
— Що з тобою? — затурбувалася подруга.

— Дусю! — і Валентина ще сильніше роздралася. — Я не можу їхати додому на канікули. Що про мене люди скажуть.

— Заспокойся. Все буде добре!

Василь дізнався про це і став в кожному листі вимагати, щоб вона не позбавляла себе материнства, обіцяв скоро приїхати.

(Закінчення на 4-й стор.)

ГЕРОІЧНИЙ СИН кубінського народу

МАНУЕЛЮ Аскунсе Доме-
неху було шістнадцять
років. Він був занадто моло-
дим, щоб із зброєю в руках
звільняти країну від батист-
ської диктатури, його не
взяли в міліціонери, коли
відбувалися напад інтервентів.
В дні, коли революційний
уряд закликав патріотів до
участі у всенародній кампа-
нії по ліквідації неписьмен-
ності, син робітника Ману-
ель записався у бригадисти.
Його направили в містечко

Дуракуано, в провінції Лас-
Вільяс, тут йому доручили
навчання селянина Педро
Лантігуа Ортегі, його дру-
жини та дітей. Охоче зай-
мався Мануель зі своїми уч-
нями. Він викладав грамоту
і арифметику, розповідав
про історію кубінського на-
роду і революції.
У юнака було багато дру-
зів серед селян. Але у нього
були й вороги — ті, хто ор-
ганізує на Кубі змови,
підпалює народне майно,
ненавидить революцію і все
нове, що вона принесла на-
роду.

Пером по перах

„Тепло виходить потолком“

Редакції газети «Моло-
дий комунар» № 378.

Хмельський райвідділ
культури повідомляє.

Про те, що написано в
листові до редакції «Моло-
дий комунар» від молоді-
с. Леніно факти підтверди-
лися.

Проте що кіномеханік
Сокур Ів. на «Миколає» 19
грудня 1961 року кінофільм
не демонстрував це вірно.
Кіномеханік Сокура Ів.
було визвано 25 грудня

1961 р. на засідання МК
профсоюзу відділа культу-
ри. І тов. Сокура Ів. строго
предупредили по протоколу
МК профсоюзу за № 5. Як-
що кіномеханік Сокур Ів. і
надалі буде порушувати труд-
дисципліну то кіномеханік
Сокура буде звільнено з
роботи. Предупредили в
останнє. В клубі с. Леніно
теж не цютно, до зими не
підготовлений. Треба було
підшити подвійний потолок,
але правління колгоспу
цього не зробило. І взимку
клуб остався не підготов-
лен. І хоча там і топлять
груби, але в клубі холодно,
тому що все тепло виходить
потолком.

Зав. відделом культури
Шукалович.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Від того,
що кіномеханік справляв «Ми-
колає», а «тепло виходить по-
толко», молоді села Леніно
аж ніяк не веселіше. Щоб
хоч трохи її розвеселити, ми й
дружемо цей витвір «зав. від-
делом культури» Шукаловича,
зберігаючи стиль, орфографію
і пунктуацію оригіналу.

Контрреволюціонери вбили
шістнадцятирічного учителя
Мануеля і його учня —
батька семи дітей Педро
Лантігуа Ортега.

Кубінський народ поховав
свого героя. В останню путь
відважного юнака проводи-
жали сотні тисяч громадян
Гавани, президент республі-
ки Освальдо Дортікос, пре-
м'єр-міністр Фідель Кастро,
члени революційного уряду.

Кубінський народ ніколи
не забуде свого сина, який
віддав життя за справу ре-
волюції. Радянська молодь
також буде пам'ятати ім'я
Мануеля Аскунсе Домене-
ха — рядового великої армії
революційних бійців за куль-
туру і освіту.

На знімку: Мануель
Аскунсе ДОМЕНЕХ.

Фото Пренса Латіна.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

В кінофілм
МІСТА

Кінотеатр «Мир». «БИТВА В
ПУТІ». II серія. Початок о
9 год. 40 хв. та 11 год. 30 хв.
ранку, 1 год. 20 хв., 3 год.
20 хв., 5 год. 20 хв., 7 год.
20 хв. та 9 год. 20 хв. ввечера.
Перед останнім сеансом додат-
ковий фільм «НА МАТЕНЖІ
ЮНІСТЬ» та «ЗУСТРІЧ В
ЯПОНІ».

Кінотеатр «Сивашець». «ЗА
ДВОМА ЗАЙЦЯМИ». Початок о
12, 2 та 4 год. дня, 6, 8 і 10 год.
ввечера. Перед останнім сеансом
додатковий фільм: «УВАГА!
ПІД ВОДОЮ ЗІОМКА» та
«ЛЮДИНА І ПІ СОВІТІ».

Кінотеатр імені Державинсь-
кого. «БИТВА В ПУТІ». II серія.
Початок о 9 год. 30 хв. та
11 год. 30 хв. ранку, 3 год. 30 хв.
дня, 5 год. 50 хв., 9 год. 30 хв.
ввечера; перша серія о 7 год.
30 хв. ввечера. Перед останнім
сеансом додатковий фільм
«СРСР у ЛОНДОНІ» та «ХО-
РОШИЙ УРОК».

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, зв.
Телефони редактора — 58-12, відповідального секретаря —
58-14, ввідальні — 58-24.
Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодий комунар» — орган Кіровоградського обласного
комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня Ім. Г. М. Димитрова
БК 01041.

Зам. № 401, Т. 27.000.

ВОНА зійшла на трибуну, хотіла щось ска-
зати і раптом розплакалась. Делегати тер-
нопільської обласної комсомольської конферен-
ції були вражені — такого ще не було. Лед-
ве вгамувавши хвилювання, Настя витерла
сльози і заговорила.

— Не дивуйтесь, друзі. Це — слюзи радос-
ті. Я була сліпою, а тепер знов бачу сонце,
землю, небо, свого синочка, бачу вас, товариші.
Я знову можу працювати. Це — таке щастя!

І колгоспниця артілі «Правда» Залозцівсько-
го району Анастасія Миколаївна Глинська роз-
повіла про те, як з нею трапилась біда і як
знайомі і незнайомі люди допомогли їй знову
знайти щастя.

...Одного разу, увійшовши до свинарника,
Настя побачила сумну картину. Поросята ле-
жали сонні, кволі, не звертали ніякої уваги на
свинарку. Захворіли, всі зразу...

Два дні Настя не відходила від поросят. В

одному платтячку бігала вона з кормокухні в
свинарник, готувала поїло, годувала найслаб-
ших поросят з соски, по кілька раз на день мі-
няла підстилку.

Весь молодняк вижив. Але з Настею трапи-
лось нещастя. Вона стала втрачати зір. Облич-
чя людей, предмети здавалися їй сірими пляма-
ми, все розпливалося перед очима. Морок
швидко густішав.

Яка вона була щаслива раніше! Закінчивши
10 класів, Настя Глинська пішла працювати
на ферму. Роботі віддавалась всією душею. А
коли вийшла заміж за тракториста Миколу —
випускника тієї ж школи, то здавалося, що кра-
ще й бути не може. І раптом таке!

Друзі не залишили молоду жінку в біді. Її
зараз же відвезли в обласну лікарню. Лікар
Іван Степанович Мазур встановив, що у неї
тяжке запалення зорових нервів від простуди.
Почалась боротьба за Настині очі. В ній брали
участь не тільки медичні працівники, а й одно-
сельчани, комсомольці. Вони часто навідували
хвору подругу, підбадьорювали її, підтримува-
ли в найтяжчі хвилини, коли здавалося, що зір
ніколи вже не повернеться до неї. Боротьба
тривала дуже довго. І з рештою Настю вилку-
вали.

Тепер комсомолка Анастасія Глинська пра-
цює в колгоспі на молочній фермі. Вона дала
слово в 1962 році надійти від кожної корови
своїї групи по 4500 кілограмів молока.

— Я — дочка бідних селян, — сказала Настя
Глинська делегатам конференції. — Мій
дід і мати працювали у куркулів за десятиріч-
ний сніп. В дитинстві я ходила в ботинках на дере-
в'яній підшві. Чорний хліб був для мене ласо-
щами. Хто б став мене лікувати при панській
Польщі? Тільки в нашій, Радянській країні
проста людина оточена такою великою увагою і
підкуваням. — Я в великому боргу перед
Батьківщиною і прагну віддячити їй своєю
працею.

(РАТАУ).

БЕЗПЛАТНО!

СРЕВАН. (ТАРС). У кол-
госпі села Новосельцове
Калінінського району членів
сілгоспартії звільнено від
плати за електрику, радіо і
кіно. З нового року прав-
ління колгоспу надало пра-
во кожному колгоспникові
безплатно одержувати одну
газету.

РСП. Все більше матеріаль-
них і культурно-побутових
потреб колгоспників задо-
вольняється за рахунок
громадських фондів.

Прийнято рішення за-
провадити безплатне хар-
чування для колгоспників і
механізаторів, які працю-
ють у полі, садах, на вино-
градниках, городах і тва-
ринницьких фермах. Ска-
совано плату за користу-
вання електрикою, водопо-
водом, банею, радіо, за
утримання дітей в садках
і яслах.

«Безплатно». Це слово
останнім часом почали час-
то вимовляти в колгоспі
імені Леніна Тираспольсько-
го району, Молдавської

Стародубець знову парубок...

(Закінчення).

...І ось Валентина на лікарняному ліжку. Різно під-
няттий вантаж — і результат: штучні полози на п'ятому
місяці вагітності. Через кілька днів виписали Вален-
тину з лікарні. А скоро повернувся й Василь з Криво-
го Рогу.

Не заїжджаючи додому, поїхав прямо до Валентини.
Говорили дуже багато, відносили між ними не міня-
лись.

— Васю! Може ти помиляєшся в своїх почуттях?
Може це все тимчасово? Подумай, Васю, бо ми уже
не діти.

— Я своїм почуттям не зраджую. Сказав «люблю»
і все!

ДЕЯКИЙ час працював Василь шофером колгоспної
легкової автомашини. Їздити за день доводилось
дуже багато, почувалась втома. І майже щовечора
з'являвся хлопеч в правліній артілі з одним і тим же
проханням:

— Дозвольте податися в Кіровоград.

— Васю, в тебе не вистачить зароблених грошей роз-
квитатися перед колгоспом за користування машиною.
— Нічого, треба до Валі з'їздити.

І їздив часто. Інколи пізно вночі по бездоріжжю до-
бирався на «Победу» до міста. І Валя була рада кож-
ній зустрічі. А як заіскрились її очі, коли він запропо-
нував: «Валю, давай розпишемось!» Разом приїхали в
Петрівку, віднесли заяву в сільраду.

Валія широк сподівалась на щасливе сімейне життя.
Але з наближенням осені разом з ранковою прохоло-
дою перших вересневих днів, що охолоджувала теплу
з літа землю, якась частина холоду попадала і в душу
Василі. І як осіння погода на кожний сонячний день
відповідала дощами і морозом, так і Василь на кож-
не тепле слово жінки став відповідати холодом і бай-
дужістю. Але вона терпіла: «Може пройде. Може що-
небудь на роботі не ладиться».

А якось в суботу не встигла жінка зібратись на ро-
боту, Василь кинув жорстокі слова:

— Більше в нашій хаті ти жити не будеш. Шукай ін-
шу квартиру і не пізніше завтрашнього дня, щоб твого
духу тут не було.

Гіркими слюзами залилась Валя. Темні кола закру-
тились перед очима. Вистачило сил тільки запитати:
«За віщо, Васю?»

— Я жити з тобою не хочу. І поки ми не зв'язані з
тобою дітьми, забирайся. Можеш їхати до матері. Та
тільки скоріше...

Чуйні люди є скрізь, вони поряд з нами. «Людина
людині — друг, товариш і брат», — говориться в од-
ному з рядків морального кодексу будівника комунізму.
І це так.

В той же день голова колгоспу комуністка Вален-
тина Григорівна Переход забрала Валю до себе.

І живе тепер молода жінка через дві хати від сім'ї
Стародубців. Щодня буває у Валі свекруха. То допо-
може щось по дому, то гостинця принесе.

— А ми з нею ніколи не сварились, — Лукерія Семе-
нівна гірко усміхається.

БАГАТО людей лають Василя. Але ніхто не знає,
чому він вигнав дружину. Не пояснив цього хло-
печ і на комсомольських зборах. Не пояснив і під час
бесіди з головою колгоспу. А коли якось Валя розпо-
віла про все завідуючому гаражем і той спробував по-
говорити з Василем, «люблячий» чоловік підійшов до
Валі, схопив її брудною рукою за лице і, грубо вила-
явшись, попередив: «Забирайся з села, або я тебе рішу!»

Дивно чути таке, коли знаєш всю історію їх дружби
до заміжжя. Яку совість треба мати, щоб сказати так
людині, яку любив, яка була і бажає бути тобі другом.

І ось ми з Василем сидимо одні, розмовляємо. Він
коротко відповідає на мої запитання. При більш об-
ширних відповідях мова його стає зім'ятою, незв'я-
заною. Я уважно стежу за ним.

— Чому ти так поступив з дружиною?

Василь мнеться. Я знову перепитую його про те ж
саме.

— Я не хочу говорити, бо про це ніхто в селі не
знає. Навіть мати.

— А Валя?..

— Я сказав їй, але вона відповіла, що це плітка.
Безмежне обурення із-за його вчинку охопило мене.
Та ще більше обурення, коли почув з його уст нелогіч-
не і підле пояснення причин, що перешкоджають їх
сумісному життю.

Плітка, почута ним від якогось злого язика, і по-
служила причиною того, що Василь Стародубець ви-
гнав з хати дружину через два місяці після весілля.

— Мені сказали, що вона мене обманула, що навіть
й біла лікарні в лютому не була.

Виходить, сам собі перестав вірити. Добре знав сам
істинний стан справ, але хтось пустив плітку, і, бачте,
зневірився. Яка необдуманість, яка легковажність. Лег-
коважність, що межує з підлістю.

Валентина — чесна, порядна людина. В цьому пере-
конуєшся, коли говориш з нею, коли спостерігаєш, як з
болісною мовчазністю переносить вона несправед-
ливість Василя. Про це ж говорить мати Василя, всі
люди в колгоспі. А Василь чомусь вірить якомусь мер-
зотнику. Врешті-решт можна було перевірити.

Наклепник сказав, а він повірив на слово... Навіть
перевірити не побажав.

ПРОСТО дивує, Василю, як ти, комсомолец, міг по-
вірити брудній плітці, як міг поставитись так жор-
стоко до Валі. Ти зараз не знаєш (по твоїх словах), як
складуться ваші дальші відносини. Але запам'ятай од-
не: якщо навіть вони налагодяться, довго ще доведеться
тобі завойовувати авторитет у Валентини.

Валія мужньо переживає своє велике горе. Єдине
турбує її: що вона скаже дитині, на яку чекає, тво-
їй дитині!

Згадай своє дигинство, Василю. Тебе не кидав бать-
ко, але більшу частину свого життя ти прожив з од-
нією матір'ю. Скільки турбот доставляв ти їй? Скільки
здоров'я забрав у неї той трагічний випадок, коли ти,
пасучи корів, підірвався на німецькій міні? І до
цього часу її непокоять оті дванадцять осколків, що
застрагли в твоїй нозі!

І занепокоює її твоя дальша доля. Та заради матері
своїєї ти повинен забути про брудну плітку і налагодити
сімейне життя з Валентиною. Подумай ще про одне.
Колись, переїжджаючи Інгул, ти опинився один з ав-
томашинною, залитою аж до країв бортові водою,
серед річки. Але думка про врятування грузовика тебе
не покинула. Ти зробив усе для того, щоб вря-
тувати машину, витягнути її з розбурханого потоку,
повернути до життя. То була — машина.

А зараз ти штовхнув у бурхливий вир життя люби-
му людину, друга, заради зустрічі з яким колись не
спав ночей, ганяючи після роботи «Победу» по бездо-
ріжжю за сорок кілометрів. А потім по кілька днів від-
робляв гроші, затрачені на кожну таку поїздку. Ти
штовхнув так, як інколи, жартуючи, штовхають з виш-
ки товариша, що не вмів плавати.

Але врахуй, що в разі будь-якого нещастя з люди-
ною винуватого в цьому судять. Так же засудять і
тебе! Засудить не суд, а люди — твої односельчани,
товариші-комсомольці. І засудить час!

В. ЧАБАНЕНКО,

інженер, наш позаштатний кореспондент.

Компанійський район.